

[Tang Sørensen]

Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, om statsministeren kan garantere, at en sådan registrering til intern brug i socialdemokratiet ikke vil finde sted.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er et ret fantastisk spørgsmål at stille her i folketinget og trække folketingets tid ud med, men det må vi jo tage i den rækkefølge, det kommer i.

Jeg vil gerne sige til hr. Tang Sørensen fra fremskridtspartiet, at det rigtige, når man ønsker en oplysning om et partis agitationskampagne, jo nok ville være at henvende sig til partiet. Socialdemokratiet har telefon (01) 11 15 22, og jeg vil egentlig anbefale hr. Tang Sørensen at henvende sig dér.

Tang Sørensen (FP):

Spørgsmålet er nu ikke så fantastisk. Hvis man følger med i, hvad der foregår her i folketinget, så vil man konstatere, at den 16. marts 1977 fremsatte justitsministeren et lovforslag, nemlig lovforslag nr. L 95, der skulle forbyde dørsalg, og den 3. maj 1977 sagde socialdemokratiets ordfører, fru Tove Lindbo Larsen – Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 3390:

»Forbuddet skyldes hensynet til privatlivets fred, da en uopfordret henvendelse kan virke generende og påtrængende for mange mennesker. Forbuddet skal også beskytte forbrugerne mod den risiko for misbrug og udnyttelse, der kan være knyttet til dørsalg.«

Må jeg forstå statsministeren således, at statsministeren vil garantere, at et misbrug ikke vil finde sted?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan sige, når nu hr. Tang Sørensen kommer igen, at husagation i den form, der her er tale om, har socialdemokratiet gennemført år efter år og igennem generationer, og det er naturligvis aldrig blevet misbrugt. Det er et led i demokratiets almindelige arbejdsvilkår, at jeg f. eks. har lov til, og alle vore mange tusinde medlemmer har lov til, hvis de ønsker det, at gå ud og agitere for, at man tilslutter sig socialdemokratiet. Hr. Tang Sørensen kan gøre det samme – ikke for socialdemokratiet, det vil jeg gerne have mig frabedt, men i hvert fald kan han gøre det samme for sit parti. Vi ved, at andre partier

gør præcis det samme, og jeg er meget sikker på, at de heller ikke bruger det til noget, der kunne ligne meningskontrol.

Lad mig lige sige, at der er mange andre former for politisk agitation, der kunne komme ind i billedet. Jeg har for nogle år siden været ude for en telefonopringning fra et parti. Det var en herre, der var meget venlig og flink, og han sagde: »Goddag, hr. Jørgensen.« Derefter gav han en lille redegørelse, og så sluttede han med at sige: »Jeg vil gerne spørge Dem, om De vil være medlem af det konservative folkeparti.« Jeg var ærlig talt lidt spagfærdig i stemmen, for jeg er jo formand for socialdemokratiet, men jeg sagde til ham: »Det synes jeg nu ikke jeg bør være.« Så sagde han: »Hvorfor ikke, hr. Jørgensen?« Jeg svarede: »Ja men jeg er altså medlem af et parti.« Da det var en pågående, men i øvrigt flink mand, sagde han: »Må jeg være så nysgerrig at spørge: hvilket parti?« »Jo, jeg er da medlem af socialdemokratiet.« Så oplyste jeg ham om, at mit navn altså er Anker Jørgensen, og så sagde han mange gange undskyld. Jeg mistænker ham ikke for at lave politisk kontrol på mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

9) Til *statsministeren* af:

Wilhelm (VS):

»Vil statsministeren bekræfte, at et større antal embedsmænd under flere ministerier er blevet anmodet om at fremstille en række notater og beregninger i forbindelse med lovgivningsarbejdet, specielt omkring kriseforligene, og vil statsministeren foranledige, at sådanne notater og konsekvensberegninger ikke i fremtiden vil blive betragtet som forligspartiernes ejendom, men vil blive stillet til rådighed for alle partier?«

(Spm. nr. 424).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet om partimæssig udnyttelse af centraladministrationen i forbindelse med notater til kommunalvalgkampen har været rejst og efter VS' mening med rette.

Imidlertid kan holdningen til dette spørgsmål ikke med rimelighed afhænge af, om det drejer sig om en kommunalvalgkampagne eller en anden form for kampagne, om den